

съставляватъ човѣшкия организъмъ. Казваме: колко чудно е създаденъ човѣкътъ! Въ този процесъ на раздѣляне е влѣзълъ процесътъ на обединение. Христосъ казва на свойтъ ученици: Въ никоя работа не може да се успѣе, ако има раздѣление“. Приемешъ въ себе си нѣкоя мисъль, но казвашъ: „Дали съмъ правъ“? Казвамъ: раздвоенъ си, затова нѣма ди имашъ никаквъ успѣхъ: Замислишъ да направишъ една книга или наука да учишъ, но се колебаешъ; нѣма да успѣешъ, раздвоенъ си, Мома или момъкъ, съмняватъ ли се единъ въ другъ, да се не женятъ. Така днесъ мѫже и жени почватъ да си играятъ, образуватъ огньъ прѣзъ цѣлия си животъ, докато изгорятъ, е слѣдъ тѣхъ изгарятъ дѣцата имъ. Така ще изчезне цѣлата семейства, защото въ ней влѣзло раздѣление. И ученитъ казватъ тогава: „Изроди се тази семейства“. Азъ казвамъ: въ тази семейства има раздвояване. Може да ме пита нѣкой: „Ще влѣза ли въ Царството Божие“? — Ако има у васъ раздѣляне, нѣма да влѣзете. „Ще станемъ ли учени хора, ще бѫдемъ ли спасени, ще бѫдемъ ли добри“? — Ако сте раздѣлени, нѣма да бѫдете учени, нѣма да успѣете, нѣма да станете добри. Ще ме питате: „Но може ли човѣкъ безъ да се дѣли“? — Може. Процесътъ на дѣлението е механически а не духовенъ. Въ свѣта не трѣбва да има никакво духовно дѣление. Това, което вие наричате дѣление, напр. при израстването на едно дърво, то не е дѣление, а размножаване. Размножаването е органически процесъ. Раздѣлянето е скъжсане врѣзкитѣ съ самия източникъ на живота. Често съврѣменнитѣ хора сами си създаватъ лоши мисли. Виждаме нѣкой човѣкъ, който се стреми къмъ Бога, но се съмнѣваме въ чистотата на неговитѣ побуждения и казваме: „Причинитѣ, които го каратъ да се стреми къмъ Бога, не сѫ религиозни, не сѫ благородни побуждения, а нѣкой дяволъ е влѣзълъ въ него“ Ние постѫпваме като нѣкой евреинъ. Днесъ всички обвиняватъ евреите, но думата евреинъ не е лоша, тя сѣдѣржа дѣлъ бокъ смисъль. Всѣки, който носи кръстъ, който страда, той е евреинъ. Защо страда? — Защото не е научилъ дѣлъ бокъ смисъль на тази дума. Тогава нѣкои ще ме попитатъ: „Ами какво означава думата българинъ?“ Нѣкои филолози изкарватъ, че тази дума е произлѣзла отъ думата булгуръ, но произхождението ѝ не е отъ тамъ. То-